

3. søndag i fasten

Jesus sagde til dem: »Hvis Gud var jeres fader, ville I elske mig, for det er fra Gud, jeg er udgået og kommet. Jeg er ikke kommet af mig selv, men det er ham, der har udsendt mig. Hvorfor forstår I ikke, hvad jeg siger? Fordi I ikke kan høre mit ord. I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster. Han har været en morder fra begyndelsen, og han står ikke i sandheden, for der er ikke sandhed i ham. Når han farer med løgn, taler han ud fra sig selv; for løgner er han og fader til løgneren. Men jeg siger sandheden, derfor tror I mig ikke. Hvem af jer kan påvise nogen synd hos mig? Når jeg siger sandheden, hvorfor tror I mig da ikke? Den, der er af Gud, hører Guds ord; men I hører ikke, fordi I ikke er af Gud.«

Jøderne sagde til ham: »Har vi ikke ret i at sige, at du er en samaritaner og besat af en dæmon?« Jesus svarede: »Jeg er ikke besat af en dæmon, jeg ærer derimod min fader, men I vanærer mig. Jeg søger ikke min egen ære; der er en, der søger den, og han dømmes. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der holder fast ved mit ord, skal aldrig i evighed se døden.«

Joh. 8,42-51

Djævelen og hans magt og afmagt

MOGENS G JENSEN

Tanken

Vi befinder os midt i fastetiden, og de forskellige tekster handler alle om kampen mellem Gud og Djævelen. I dag siger Jesus, at hans jødiske samtalepartnere har Djævelen til far, fordi de ikke tror på Jesu ord. Til gengæld siger de om Jesus, at han er besat af en dæmon.

Den kendte eksistentia­list Jean Paul Sartre havde et meget problematisk forhold til sin far, der havde forladt sin familie og var draget til søs. Fx. sagde han: 'Min far. Det var et fotografi på min mors værelse.' Han blev derfor meget tæt knyttet til sin mor, og han havde helt klart et ødipuskompleks. Da han var 12 år gammel, giftede hans mor sig med en ny mand, og han yndede at kalde sig 'Søn af ingen.' Vi ved, at det ikke er muligt.

Troen

I Guds rige er heller ingen faderløse, siger Jesus. Enten er man søn af Gud eller af Djævelen. Her gælder ingen neutralitet. Jøderne siger, at Jesus er besat af en dæmon, og Jesus siger om dem, at de til gengæld har Djævelen til far. Linjerne er trukket skarpt op. Vi tænker måske, om ikke sandheden ligger et sted midt imellem? Vi må

da kunne finde et kompromis. Men Jesus lader os ikke slippe af sted med at sige, at begge parter måske har lidt ret. Når det gælder vores relation til Gud og Djævelen, er neutralitet ikke mulig.

Men vi misforstår Jesus, hvis vi deraf slutter, at nogle mennesker bliver født til at have Djævelen til far, og dermed er uden for Guds rækkevidde, mens andre fødes til at have Gud til far. For sagen er, at vi alle har mulighed for at få Gud eller Djævelen til far, alt efter hvem af dem vi lytter til og adlyder. Lytter vi til Djævelen og lader hans løgn fylde vores sind og tanker, vil vi uvilkårligt begynde at adlyde ham, sådan som et barn adlyder sin far. Og lader vi Gud fylde vores sind og tanker, jamen så adlyder vi ham, som et barn, der adlyder sin far.

Det skræmmer mig at læse i Bibelen, hvor meget magt Djævelen har her på vores Jord, Jesus kalder ham verdens fyrste og hersker over himmelrummet. Og Jesu discipel Peter siger ligefrem, at Djævelen går omkring som en brølende løve og søger, hvem han kan opsluge (1. Pet 5,8). Og lynhurtigt bliver denne verden til et utrygt sted at opholde sig i. Et sted, hvor vi går omkring og hele tiden føler os jaget af denne brølende løve. Et sted, hvor vi ikke føler os rigtigt hjemme, men føler os utrygge og fremmede.

Og det er skæmmende at opleve, hvor let adgang til mit hjerte Djævelen har. Jeg er fx skræmt over, hvor tiltalende hans fristelser virker. Jeg ved godt, at det er fristelser, der kommer fra Løgnens Far, men alligevel må jeg tage mig selv i, at jeg ønsker mig netop det, fristelsen går ud på. Bare tænk på, hvordan tanken om hævn og latterliggørelse af et andet menneske, der har såret dig en gang, kan fylde dig. Ja, Djævelens løgn går helt ind i min krop og giver mig en dyb lyst til at følge hans fristelser.

Men Gud og Djævelen er ikke ligestillede, og deres magt kan aldrig sidestilles. Jesus siger til sine disciple skærtorsdag aften: 'Sådan har jeg talt til jer, for at I skal have fred i mig. I verden har I trængsler; men vær frimodige, jeg har overvundet verden.' (Joh 16,33) Jesus benægter ikke, at livet som discipel er svært. Han skåner ikke disciplene for at opleve trængsel og modgang i denne verden, for Djævelen har virkelig stor magt. Vi må aldrig undervurdere ham og hans indflydelse i denne verden. Men han har ikke mere magt, end Gud tillader. Og Jesus har overvundet verden og dermed også Djævelen.

Forestil dig, at du skal gå ind i en have for at komme hen til fordøren i huset, og der står en højt gøende hund og spærrer vejen for dig. Men så opdager du, at den er i lænker. Det forhindrer den i at nå dig. Så tør du godt gå ind i haven. Sådan har Jesus overvundet verden og gjort Djævelen til Guds lænkehund, som Martin Luther siger. De lyder voldsomt, når den bjæffer, men den kan intet ondt gøre

dig. Sådan vil Jesus, at vi skal føle os hjemme og trygge her i universet. Den tryghed som kommer af at have fred i Jesus.

Jeg kender kun én vej til at stå Djævelen imod, og det er Peters anvisning: ‘... stå ham imod, faste i troen...’ (1. Pet. 5,9). Og Peter har erfaring med det her. Det var jo Peter, som forsøgte at få Jesus til at opgive sin vandring op til Jerusalem. Så Jesus måtte irettesætte ham med ordene ‘Vig bag mig Satan’ (Matt. 16,23). Peter ved, hvad han taler om, når han giver det råd til alle os, som er disciple i dag, at vi skal stå op imod Djævelen og alle hans løgne. Troen får Djævelen til at miste sin magt. Ved troen vinder Jesus herredømmet over os, så vi lytter til ham og adlyder ham. Troen holder nemlig fast ved Jesu ord, og ordet henter sin kraft fra Jesu opstandelse, hvor han endegyldigt sejrede over Djævelen.

Udfordringen

Hvad siger det dig, at Jesus har overvundet Djævelen og givet os sin fred? Får det dig til at føle dig tryk her i verden?